Хвилюють, ходять, шумлять жита,
Злотисто-жовті, украй налиті,
Над ними неба блакить свята,
Ані хмаринки у тій блакиті.

Співає срібна в душі труба.
Душа квітками, як клумби, квітне,
Хліба і небо, небо й хліба,—
Куди не глянеш, жовто-блакитні...

1923